

Norwegian
59-1227E

En Super Sans

A Super Sense

27 Desember - 1959
Jeffersonville, Indiana, USA

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

En Super Sans

Jeg fester fortsatt jeg også, på den velsignelsen fra denne morgen. Å, den overmåte, rike, det er ukjent, de ting som Gud ville gjøre for oss når vi samler oss selv sammen! Har dere lagt merke til siden vi gjorde denne innvielse til Gud, hvordan tingene har gått her? Velsignelse etter velsignelse, kraft etter kraft, herlighet etter herlighet! Det har bare vært vidunderlig. Og Han vil fortsette å gjøre så. Disse lommeterklær, jeg har bedt over disse, at - at de tilhører noen her.

² Jeg vil bare kommentere det, for et øyeblikk eller to. Først vil jeg takke dere alle for deres fine Julegave, dressen som dere hadde gitt meg. Var det hva som var i din, Broder Neville? [Broder Neville sier: “Ja, sir. Ja, sir.” - Ed.] Ja, sir. Ja, en dress. Forkynnere kan alltid bruke en dress. [“Passer meg perfekt.”] Vidunderlig, det er fint. Nå, de (forkynnere) svetter, og den svetten råtner (tøyet) raskere enn noe jeg vet om ser dere, og det skal en masse klær til for å holde en forkynner. Og gode klær... virkelig billige bomullsklær vil bare råtne ut på en liten stund. Så en... en god dress som dette vil ha noe å slite på.

³ Og bare tenk, dere støtter og gir disse klær til Herrens tjenere. Herren velsigne dere. Jesus sa: “Som dere har gjort til den minste av disse mine brødre, har dere gjort mot Meg.” Så derfor kjøpte dere ikke to forkynnere en dress hver; dere kjøpte to dresser til Jesus. Uh-huh. Det er hva Han sa, “Dere gjorde det til Meg.”

⁴ Men denne lille Himmelske berøring, denne morgen. La dere merke til det? Ikke noe alterkall, ingenting; men rett etter Budskapet og... og den Hellige Ånds forfriskning som badet på folket, Guds herlighet bevegde seg. De hadde nettopp begynt å komme opp, og ned, rundt alt. Og jeg la merke til noen riktig gode Baptistvenner av meg, fra Walnut Street Baptist Church i Louisville, som sto i midtgangen, og bare badet i Guds kraft. Du verden! Og jeg møtte dem etter møtet, og de sa: “Det er Guds kraft.” Jeg sa: Det stemmer. Dere kan være helt viss på at det er rett.”

⁵ Guds kraft! Du kan ikke finne ord å si. Du vet bare ikke hva du skal si. Den Hellige Ånd bare tar møtet og du vet ikke hva Han kommer til å gjøre med Det. Stille, sødmefylt, ydmykt, oppbrutt. Å, Broder Pat, det er bare Himmelen for meg. Jeg er bare en av disse gammeldagse typene som liker denne følelsen i Det, ser dere.

⁶ Slik som den sene Paul Rader, han sa til sin... En gang fortalte han en fortelling. Han sa at han og hans hustru satt ved bordet, og hun ønsket å gå et sted og gjøre noe, og han fortsatte å si til henne: “Jeg kan bare ikke gjøre det,” og så videre. Og han avbrøt henne.

⁷ Så han tittet rundt på henne, og tårer kom ned hennes kinn, og han sa til henne: ”Vel, nå,” (han) tenkte i sitt hjerte, ”Dersom hun blir så lett såret, så bare la henne være såret.” Så brettet han sammen avisen og la den ned på sin tallerken.

⁸ Og hun sto alltid ved døren og kysset ham farvel; og så da han kom ut ved porten, så ville hun vinke til ham. Og det ville... det ville ta seg av det, dere vet, til han kom tilbake fra sitt kontor.

⁹ Og denne morgen, (han) sa, da de begynte... ved døren. Hun sto ved døren, og han kysset henne og gikk videre ut til enden av porten, åpnet porten og så tilbake, og hun sto ved døren med hennes hode ned, fremdeles såret, han sa at han vinket farvel, og hun vinket farvel.

¹⁰ Han sa at han begynte å gå nedover gaten, og han tenkte, ”Hva om noe skjer med meg før jeg kommer hjem igjen, eller hva om noe hendte med henne før jeg kom tilbake, at Gud ville kalle oss bort fra senen; og slik en god kvinne som hun har vert, og hvor kjærlig hun er, og så videre?” Og desto lengre han kom, desto mer svulmet hans hjerte.

¹¹ Så han snudde og løp tilbake, åpnet opp porten, løp inn i huset, åpnet døren. Og da han åpnet døren, så hørte han noe som gråt. Han så seg omkring, og hun sto bak døren. Han sa at han aldri sa, ”Jeg ber om unnskyldning,” han sa aldri noen ting. Han bare tok tak i henne og kysset henne igjen, snudde rundt og gikk ut. Han sa at da han kom ut til porten, så sto hun ved døren igjen. Han sa, ”Farvel.” Og hun sa, ”Farvel,” akkurat som de gjorde første gang, men den siste gangen hadde en følelse med seg.

¹² Så det er slik det er. Når det har en følelse i seg, det er da det virkelig er noe fra Gud.

¹³ I nominasjonen for noen få øyeblikk siden, av en ny tillitsmann (trustee - bostyrer), Broder Sothmann. Jeg er sikker på at de tillitsvalgte, og alle, er klar over nå, at på slutten av et fysisk år, først i Januar, at alle menighetens tjenester, slike som pastorer og diakoner, og så videre, opphører. Om de ønsker å fortsette videre...Ikke pastorer; jeg mente ikke det. Jeg mente tillitsmenn og diakoner, og Søndagsskole lærere, og så videre. Pastoren er valgt av menigheten, og han blir inntil, inntil.

Og så... og så... Hvis folket, det nåværende styret av tillitsmenn, eller diakoner, eller Søndagsskole lærere, eller hva mer, dersom de ønsker å fortsette, så kan de bare fortsette videre. Hvis ikke, så må de gå av dersom de ikke ønsker å fortsette; og hvis det er ikke noe imot dem, så fortsetter de videre for neste år. Og hvis de da ikke ønsker å fortsette, da har de et valg, og salver noen andre tillitsvalgte, eller... eller hvilken tjeneste det er.

Demoner vil skjelve, og syndere våkne;

Tro på Jehova vil alle ting ryste.

¹⁹² Har dere hørt det før? Nå (tar vi) det uten musikk. Bare et øyeblikk, sir.

Tro på Faderen, tro på Sønnen,

Tro på den Hellige Ånd, disse tre er En;

Demoner vil skjelve, og syndere våkne;

Tro på Jehova vil alle ting ryste.

¹⁹³ Det stemmer. Du verden! Dyrebare tro! Kjære, herlige tro. Gud, gi meg tro. “Ved tro, Abraham. Ved tro, Isak. Ved tro ofret Abel et mer velbehagelig offer til Gud enn Kain; og ved den taler han ennå, selv etter hans død.” Å, hvor vi trenger tro! Jeg elsker Ham. Jeg vil ha mer tro. Mitt begjær i dette livet, og for dette nye året som kommer, er mer tro på Gud. Gud, ta bort enhver tvil som er i mine tanker, om det skulle oppstå en. Satan sloss med meg, han sloss med dere, han prøver å skyte sine piler. Men må jeg ta dette troens skjold alltid fremfor meg, som står imot djevelens list, som slukker, som støter bort hans brennende piler, (det) er min oppriktige bønn. Gud velsigne dere.

¹⁹⁴ Har du noe du ville si, Broder Neville? [Broder Neville sier, “Nei, bare at...” - Ed.] Kom igjen. [Broder Neville gir opplysninger, vitnesbyrd, og avslutter med bønn.]

¹⁴ Derfor, det nagler ikke en mann ned for livstid, for å tjene ved styret. Men så lenge som han føler at Gud er med ham og hjelper ham, og han ønsker å gjøre sin del, eller hennes del (Søndagsskole lærer), hva det enn er, i å fortsette videre med Guds virke, så er vi alltid glade for å ha dem til å tjene med oss. Ser dere? Men på den måten gir det en person en sjangse til å tjene for et år for å se hvordan de liker det. Noen av våre tillitsmenn holder på år etter år etter år, og diakoner også. Og det er bare fint. Det er ikke noe bestemt tid. Hvis tillitsmannen, eller pastoren, eller noen i styret ikke føler at de kan tjene lenger, eller flytter ut, da bare gjør de det kjent for menigheten, slik at de kan få noen i deres sted.

¹⁵ Og det er hva som fant sted her i kveld, men Broder Morgan, Broder William Morgan gikk av som tillitsmann. De trengte en ny tillitsmann. Og Broder Sothmann var utpekt en annen gang, og ble i kveld mottatt i styret.

¹⁶ Det er offisielt, så lenge som menigheten. I vår menighet, så er det menighetens suverenitet. Menigheten flytter, eller innsetter tillitsmenn. Menigheten flytter pastoren, eller innsetter pastoren, hva enn det er, så er det menigheten i alt. Det er apostolisk. Det var slik de gjorde det i Bibelens tid. Derfor, så føler vi at ingen person er en diktator eller noe i menigheten. Vi ønsker ikke det. Ethvert menneske, enhver person, meg selv, i å velge inn noen, har bare en stemme, akkurat som en hvilken som helst annen person i menigheten her. Bare en stemme. Det er ikke hva jeg sier; det er hva menigheten sier, hva menigheten sier i legemet. Liker dere det? [Forsaml. Sier, “Amen.” - Ed.] Å, jeg tror bare det er Bibelsk. Det er slik det skulle være.

¹⁷ Dette kommer til å bli en stor uke for meg, den kommende, i morgen, om Herren vil. Jeg må ta avgjørelser for det kommende år, med alle invitasjonene. Jeg ønsker å gå ut til... til kontoret og hente alle mine invitasjoner og ta dem med hjem. Og derfor, for de neste dager, vil jeg gå inn i bønn til Gud, og be om at Han må lede meg og vise meg veien å gå og hva jeg skal gjøre. Vi lever ikke i en tid som det var da Han var her, hvor Gud ledet Ham fra sted til sted, og Han var i en by for noen få timer, og dro så til en annen by. Men i dag er det et annet system. Det er en oppsetting, administrasjon og en masse ting som må bli gjort.

¹⁸ Og måten jeg ønsker å gjøre det på, er å ta alle mine Afrikanske invitasjoner og legge dem ned, og alle invitasjonene fra India, og alle fra California, fra Utah, og alle forskjellige invitasjoner, legge dem i adskilte hauger. Jeg vil la dem ligge, og så ta dem til gang og bønn, kanskje ta bilen og bli borte en dag eller to. Komme tilbake, og be. (Om) noe kommer til mitt hjerte for å dra til et bestemt sted, så vil jeg se om det bare er et inntrykk. Så, etterpå, hvis... det påvirker meg så hardt, så vil jeg gå til denne haugen hvor denne bestemte

plassen er, ta opp et brev og lese det, invitasjonen, og se hvor det er hen. Så, derfra.

¹⁹ Her er grunnen til hvorfor jeg gjør dette. Man tenker på å fly i omkring sytti to timer med et fly, i storm, og opp og ned, og omkring, om dere har fløyet oversjøisk. Du vet ikke mange ganger om du er opp eller ned, og svinger, og slingrer og stamper gjennom de skyene og over det vannet i tre dager og netter. Og så går du av i et land, og den første du møter er Satan. “Vel, forkynnergruppen sier dette, noen av dem er uenige om valget, og noen er for.” Ser dere?

²⁰ Da kan det hende du sier dette: “Vel, kanskje Herren ikke vil at jeg skal komme.”

²¹ Men når du er sendt av Gud, så er du rede til å møte fienden. Du sier: “Jeg trør (ned) her, i Jesu Kristi Navn. Jeg kommer i Herren Jesu Navn, og her blir jeg til Hans gjerning er fullført.” Da er du rede til å møte styrkene.

²² Jeg vet at dere elsker meg, jeg vet dere gjør det. Så be for meg denne uken, at jeg vil ta de rette avgjørelser, at Guds inspirasjon vil lede meg.

²³ Jeg kommer nå til å ha noen få små, hva jeg kaller for, små hoppemøter. Jeg drar ned til Florida, den åttende, niende og tiende i denne måned; eller, Tifton, Georgia. Tifton, Georgia, den åttende, niende og tiende Januar, mente jeg å si, i stedet for denne måned. Og så må jeg dra til Glasgow, Kentucky; og kanskje Somerset, Kentucky; og en kveld, og kanskje Campellsville, Kentucky. Og... og Broder Rogers vil at jeg skal komme en kveld, til hans sted, som vi har... måtte dra forbi ham siste gang.

²⁴ Be for Broder Rogers. Vi hadde fellesskap i dag, og jeg tok tak i hans hånd og fant (ut) at han er i en dårlig forfatning, fysisk. Så be for Broder Rogers over her. Han har tatt en masse på seg der, og det har fått ham nervøs og opprørt, og han har kommet i ganske dårlig helse rett nå, og hans hustru er meget dårlig. Så be for dette lille paret, fine Guds barn. Og jeg fortalte ham dette, at om Herren vil, så ville jeg gi ham en kveld.

²⁵ Og Broder Ruddell, vår lille... en av våre små søstermenigheter, her oppe på 62, en liten sjenert gutt som gikk omkring her og kunne ikke en gang se opp. Han kunne komme opp til huset, å, jeg antar folk tenkte at han var en regulær plage, men der var noe med gutten som var ekte. Jeg fortsatte å stå med ham, og holdt sammen med ham, og sa: “Broder Ruddell, du kan.”

²⁶ Han sa: “Broder Branham, når jeg kommer frem for en forsamling, så kommer mitt... mitt hjerte opp i halsen på meg, og jeg... jeg kan ikke si et ord.”

stoppet. Det hadde vert en snødekt glatt vei foran oss, men det var tørt da. Piken... Vinden blåste så hardt, oppe i Minnesota, til den blåste bilen av veien. Husker du det Billy? Jeg løp over der til henne. Og der, hun sittende der, hun sa: “Å, jeg dør. Jeg dør.” De ringte etter en ambulanse.

¹⁸³ Ambulansen kom, og de hadde en død mann liggende bak i ambulansen. (Han) sa: “Jeg kan ikke ta henne.”

¹⁸⁴ En bonde sa: “Vel, send noen andre kvikt, kvinnen er døende. Jeg gikk opp der, og jeg sa: “Lady, bare et øyeblikk.”

¹⁸⁵ Hun sa, “Å, ikke rør meg, sir. Ikke rør meg. Ryggen min.

¹⁸⁶ Jeg sa: “Lady, er du en Kristen?” Hun så på meg. Og jeg sa, “Jeg er en forkynner av Evangeliet. Om du dør, hvordan er det med deg og Gud?”

Hun sa, “Sir, jeg ønsker å være, rett nå.”

¹⁸⁷ Og den sjette sans gikk til aksjon. Guds Kraft kom ned. Hun kunne gå ut av bilen uten at noen hjalp henne. Guds Kraft, som er nær, “En hjelper i nødens stund.”

¹⁸⁸ Vi vandrer ved tro. Vi lever ved tro. “Den rettfærdige, ved tro skal han leve.” Vi må leve på den måten. Hvor mange ville like å ha mer av den sjette sans, super sansen? [Forsamlingen, “Amen.” - Ed.] La oss bøye våre hoder da, mens vi ber.

¹⁸⁹ dyrebare Herre, vår Gud og vår Far. Du er så gom mot oss. Du ga oss fem sanser til å leve ved, og vandre ved på denne jorden, eller for å berøre jorden. Vi kan føle ting som kan bli følt med våre hender, følbare ting. Du ga oss hørselen, slik at vi kan høre. Vi er så glad for dette, at vi kan høre Guds Ord, og ved at, “tro kommer av å høre, å høre Guds Ord.” Vi er takknemlige for disse seks sanser Herre. Må vi opprettholde dem alle våre livs dager.

¹⁹⁰ Men må denne super sansen, må denne troens sans, som tilhører den troende, fordi han må ha den for å kunne tro. Herre, gi oss mer av den. Å, rens det Herre, og prøv oss, og fyll oss med Din godhet og Din kraft. La oss vandre alle våre livs dager ved den sjette sans, ved troens sans, som bare er gitt ved Jesus Kristus. Det er hva vi ber for. Må vi tro det og motta det, og ikke ha noe tvil i våre hjerter, og Du lovet at det ville skje.

¹⁹¹ Disse som hadde sine hender oppe, Herre. Jeg ber for dem. De hadde behov. Du vet hva det var. Jeg ber om at Du vil bringe enhver av dem til å skje. Må det bli oppfylt, deres begjær. Jeg spør om det i Jesu Navn. Amen.

Tro på Faderen, tro på Sønnen,

Tro på den Hellige Ånd, disse tre er En;

¹⁷² Dersom den sjette sans sier: “Gud holder Sitt Ord. Jeg gir meg selv til Ham. Jeg overgir alt jeg har til ham. Min sans sier at dette vil få det til å skje, min tro på Guds Ord,” så kaller (jeg) alt annet som er i motsetning til dette, som om det ikke var til.

¹⁷³ Abraham møtte Gud, og Gud sa: “Du skal få en sønn ved Sarah.” Han sytti fem, hun sekstifem. Abraham kalte alt som ikke var, som var i motsetning til dette, som om det ikke var. Han vandret som om han hadde sett Gud, og han... han trodde.

¹⁷⁴ Han ville kalle hva som helst som sa at han ikke var, enhver resonnering, alt annet som... Doktoren kan ha sagt, “Abraham, du er alt for gammel til å gjøre dette.” Det gjorde ingen forskjell hva doktoren sa, hva noen andre sa, hva hans eget sinn sa, hva noe annet sa. Gud var rett, og han sto med det.

¹⁷⁵ Det er den sjette sans, super sansen. “Gud, gi det til meg. Gud, la meg ha mer av det,” for å forkynne til Hans folk, er min bønn.

¹⁷⁶ Denne morgen, da denne moren brakte den lille rødhårede babyen, som står her, med tårer som rant nedover hennes kinn. Jeg sa: “Hva er i veien søster?”

¹⁷⁷ Hun sa: “Broder Branham, den har leukemi.” Jeg følte noe reiste seg opp. Å, Han er en nærværende hjelp i vanskelige tider.

¹⁷⁸ Her for ikke lenge siden, så kjørte Billy og jeg nedover veien. Noen fargede gutter kom nedover veien, og de kjørte fort, og de hadde truffet en bil langs siden og gått rundt og rundt, og kastet alle guttene utover veien. Og en liten kar lå fastklemt under bilen med ryggen sin mot bilen. Guttene hoppet ut og begynte å løfte den opp. Han sa: “Å, vær så snill, ikke gjør det, ryggen min brekker! Ikke gjør det! Dere dreper meg! Dere dreper meg! Ikke gjør det!”

¹⁷⁹ Og de sa: “Å, vi må få den vekk fra deg, den tar fyr.” Sa, “La...”

¹⁸⁰ “Ikke flytt den, dere knuser meg til døde! Ikke gjør det! Ikke gjør det! Jeg ropte under der: “Sønn, er du en Kristen?”

Han sa, “Nei, sir.”

Jeg sa, “Det er best at du ber.”

Han sa, “Ja, sir.”

¹⁸¹ Den sjette sans gikk til aksjon. Gikk rett rundt bak bilen, og jeg vil aldri få vite noe før Dommen. Men plutselig så tippet bilen rundt og han var fri. Han hoppet opp og var i orden. Hva var det? “En Hjelper i nødens stund!”

¹⁸² Vi kom ned fra en... En ung farget kvinne kjørte en bil på veien, en ny Plymouth, hadde omtrent fire hundre miles på den. Hun hadde kjørt i ganske god fart. Og jeg så bilen. Veivakselen hadde drevet helt inn i treet. Billy og jeg

²⁷ Jeg sa: “Stå der og svelg det ned, og tal i Herrens Navn.” Og nå har han et Tabernakel på størrelse med dette, her oppe på landeveien, og gjør noe. Stå med det. Gutten hadde et kall fra Gud. Jeg kjente hans far og hans mor, de er veldig fine mennesker.

²⁸ Og så burde vi ha Junie, (Raymond Jackson - Red) , en kveld, nede i New Albany. Og, åh, dere vet, bare små møter, som jeg kan fange en kveld her og en kveld der.

²⁹ Inntil, dersom alt går ifølge timeplanen, omkring den 25de Januar, så vil jeg ta av sted for Miami, for, Verdens Internasjonale Stevne til De Fri Evangeliske Kristne Forretningsmenn. Og derfra til Kingston, Haiti, ned til Sør Amerika, og opp gjennom Mexico. Og derfra til Afrika, og opp til Skandinavia, og så videre, slik som det. Den største del av året, tror jeg, vil være for de oversjøiske møter. Så be for meg. Jeg må ta den rette avgjørelse.

³⁰ Dette er bare om det vil være fra Herren; hvis ikke, så er jeg villig til å dra hvor som helst, et hvilken som helst sted. Det betyr ikke noe hvor det er, jeg ønsker å dra. Så lenge som jeg er i stand til å stå på denne jordens støv som Gud har satt meg på, så vil jeg forkynne Hans uransakelige rikdommer inntil døden tar meg fra dette sted. Dette er min avgjørelse, ved Guds nåde, om Han bare vil hjelpe meg. Dersom Han tar Sin hånd bort fra meg, så vil djevelen drepe meg. Så bare be om at Gud vil holde Sin nådes hånd på meg.

³¹ Jeg spør ikke etter Hans rettferdighet; jeg spør etter Hans nåde. Ser dere? Hans rettferdighet, nei, jeg kunne ikke tåle det. Bare Hans nåde er hva jeg ber om, for jeg vet at jeg ikke er verdig, og ingen er. Det er best at vi ikke spør om Hans rettferdighet. Vi ønsker Hans nåde.

³² Nå, i kveld , så er jeg litt hes, men jeg kunne ikke avvise anledningen til å tale til denne fine gruppen av Kristne. Vent, før jeg kommer med denne bekjentgjørelsen, la meg si en ting. Mens dere alle er i et hjerte, og i en akkord, og alt er så elskelig, la meg bare gi en liten to minutters tale til min menighet.

³³ Hør, mine elskede i Evangeliet, mine... stjernene i min krone, dersom jeg skal ha en, de ervervede (kjøpte) i Jesu Kristi Blod. Jeg gjorde dette for en hensikt, å komme tilbake slik. Vi avgjorde dette på en jakttur, Broder Roberson, Broder Banks Wood, og jeg, på en tur, at vi kunne bringe, komme tilbake. Broder... Broder Roy og vi alle snakket om vår pastor, Broder Neville, en mann som er fremfor dere hele tiden, som gjør en pastors gjerning og alle ting. Vi elsker ham; men likevel, Broder Neville, i å være hjelpepastor, så ser det ut å være litt hardt for Broder Neville å gå inn i dette. Så vi ba, og det ser ut som det var Herrens vilje at jeg skulle gjøre det. Jeg spurte Herren om Han ville hjelpe, og jeg vil gjøre mitt beste.

³⁴ Og etter at jeg gjorde min egen innvielse, og etter å ha hatt menigheten til å gjøre så, om Gud velsignet oss slik Han har i de siste få møtene med denne lille innvielsen, hva ville Han gjøre dersom vi holder på Ser dere? Bare fortsett med det. Hør nå. Dere er forelsket i hverandre, hvordan jeg ser dere står i midtgangene, denne morgen, og bare gråter, med deres hender (løftet) til Gud, og den elskelige Ånd som beveger Seg over dere.

³⁵ Ikke lytt til en enste dårlig ting som djevelen har å si. Ser dere? Dersom djevelen viser dere noe, eller forteller noe ondt om en av lemmene på Kristi Legeme, så tro det ikke. For så snart som dere tror det, så vansirer dere deres opplevelser.

³⁶ Og hvis dere ser et lem på Kristi Legeme gjør noe ondt, så ikke fortell det til noen andre; men gå til det lemmet, og med kjærlighet se om dere kan bringe dem tilbake til Kristus igjen. Og hvis dere ikke kan gjøre det, så si det til en person, eller la dem gå med deg. Gjør det på den måten Skriften sier. Ser dere. Men ikke...

³⁷ Dersom noen sier: "*Søster så og så, eller Broder så og så,*" ikke tro et ord av det. Bare la det gå. For husk, det er djevelen som prøver å rive dere i filler. Se når han kommer inn, 'for han vil gjøre det. La husets gode mann, troen, stå rett der, og ikke ta imot en ting. Disse mennesker har sittet på Himmelske steder med dere, og hatt fellesskap rundt Guds velsignelser, tatt nattverd, og den Hellige Ånd har vitnet at de er Guds barn. Vær bare kjærlige, godhjertede, tilgivende, elskelige. Og om den andre personen snakker ondt imot dere, så snakk dere kjærlig mot dem. Pass bare på hvordan velduften kommer til dere da. Ser dere? Det stemmer. Gi alltid godt igjen for ondt, (og) kjærlighet for hat. Og bare...

³⁸ Føler du deg bedre, kjære, den lille piken der bak? Det er godt. Jeg er så takknemlig. Ja, jeg bare dro tilbake... Hun var foldet sammen i et ledd, og Herren Jesus har brakt henne frem, og fremstilt henne til møtet. Vi er så takknemlige for det. Det var derfor jeg forlot prekestolen for noen få øyeblikk siden. De sa de hadde, "bedt og bedt, men kunne ikke komme gjennom til Herren."

³⁹ Vær sikre på å gjøre dette. Lov deg selv til dette, til Gud, "Gud, ved Din nåde, så er det hva jeg vil gjøre." Uansett når noen sier noe ondt; så vil jeg gi godt tilbake. Ikke tenk ondt. Dersom dere tenker ondt, og dere bare er hyklerske når dere sier det, da... da er dere feil. Bare fortsett å innvie dere selv til Gud helt til dere føler godt mot den personen. Det er måten å gjøre det på. Da vil sødmen av Guds velsignelser, å, den vil bare dekke din sjel. Det er måten å leve seirende, da kan intet skade dere, så lenge som dere er i kjærlighet. Vel, sier du...

¹⁶⁵ Ved den samme sans ble tre Hebreer barn kastet inn i en ildovn, og de sto imot ovnens ild. Denne sjette sans! All resonnering ville bevise at de ville bli brent til døde før de kom dit. Men den sjette sans sto med dem der inne i to eller tre timer. Og da de åpnet ovnen, så de En stå iblant dem som så ut som Guds Sønn. Det er den sjette sans. Ild vil ikke brenne den. Ja, sir.

¹⁶⁶ Det var den samme sjette sans, en gang, da apostelen Peter lå i fengsel, og de skulle hugge hodet av ham neste dag. Og nede i John Markus sitt hus hadde de et bønnemøte. Den sjette sans begynte å samle seg rundt dette fengselet, hvor han hadde blitt dekket ved bønn. Den sjette sans gikk til aksjon. Ildstøtten kom inn gjennom vinduet og berørte Peter, og sa: "Kom igjen, kom deg ut herfra." Den sjette sans!

¹⁶⁷ Det var den sjette sans som ikke ville la Paulus drukne på det mektige havet, da det lille skipet var fylt med vann. Det var den sjette sans som holdt ham fra å drukne, den super sansen. Det var den sjette sans, da slangen bet ham på hånden, han ristet den av seg og inn på bålet. Det var den sjette sans som gjorde dette.

¹⁶⁸ Det var den sjette sans som reiste opp Jesus Kristus fra det døde, etter at Han hadde ligget i jorden, fordi Han trodde Guds Ord. Han sa: "Ødelegg dette legeme, og Jeg vil reise det opp igjen på den tredje dag. For David sa, "Jeg vil ikke la Min Hellige til å se forråtnelse, heller ikke vil etterlate Hans sjel i helvete." Det var super sansen. Kast ned resonneringen av *disse* sansene. Tro på super sansen, tros sansen, som Jesus Kristus gir.

¹⁶⁹ Ved den samme sans, så talte Gud når det ikke var noen ting. Hva er denne sans? Denne super sans er Gud, Guds tro i deg, den del av Gud som kommer inn i deg og gir deg super sansen. Ved den samme super sans, så bandt Gud jorden sammen med ting som ikke var, og som ikke kom til syne. Han talte Sitt Ord og trodde Sitt Ord, og en verden (ble) rystet inn til eksistens. Glory!

¹⁷⁰ Den sjette sans, super sansen. Å Gud, tøm den ut på meg. Gi den til meg og til alle som trenger den. Tøm Din sjette sans inn i meg Herre. Jeg er villig til å overgi disse fem,(sanser) min egen kunnskap, tanker, og kaste ned alle resonneringer, Herre. La Dine Ord være sanne, og et hvert menneskes ord en løgn. La enhver resonnering, enhver tvil, bli kastet bort, og la meg vandre ved super sansen, den Hellige Ånds sans.

¹⁷¹ Ønsker dere ikke det? Det er tingen som vi vil ha. Gud velsigne dere, verre. Det er hva dere trenger. Om denne super sansen vil spørre om noe, så vet den at Han vil gi det. Den er overtalende, "For den som kommer til Gud må tro at Han er til, og at Han lønner den som flittig søker Ham."

gjort. En time etterpå så det ut på samme måte. Gud åpnet aldri opp jorden og slukte det opp. Gud sendte ikke et delt lyn fra himmelen og brente det til trekull. Han kunne ha gjort det, så sikkert at Han kunne. Han gjorde aldri disse ting.

¹⁵⁷ Hva skjedde? Treet hadde blitt forbannet. Guds tro hadde gått imot dette treets liv. Det var intet fysisk som dere kunne se. Men langt nede under jorden, nede i treets røtter, så satte døden inn. Det hadde blitt forbannet. Den sjette sans hadde kommet imot det. Det måtte dø. Det begynte å dø fra røttene.

¹⁵⁸ Det er samme ting som finner sted med en kreft, det er samme ting som finner sted med en svulst. Det er samme ting som skjer med enhver sykdom når Herren Guds sjette sans kraft reiser seg opp imot det. Sier: "Satan, kom ut derfra." Kan hende at dere ikke ser noen fysisk tilstand skjer med en gang, men denne troen holder akkurat det samme. Det er forbannet. Den sjette sans vil ikke, den supre sansen vil ikke la det gå. Den vil ikke bry seg om hva du føler, hvordan du ser ut, hvordan du oppfører deg. Det vil ikke han noe å gjøre med det. Guds Ord har blitt anvendt. Den sjette sans har tatt tak i det. Det er alt. Hun gikk til aksjon; kreften begynte å svinne bort. Den døde fra røttene, og den er borte. Så sikkert.

¹⁵⁹ Ved den samme kraftfulle sjette sans, har kongeriker smuldret, den ene veggen lappet mot den andre.

¹⁶⁰ Ved den sjette sans ble Rødehavet skjøvet tilbake, og en tørr grunn lagde en vei for Guds barn å unnfly på.

¹⁶¹ Ved denne samme sjette sans, trosset Samson tusen Filistere bevæpnet med rustning og spyd. Han hadde ingen måte å forsvare seg selv på, foruten med et vilt asens kjevebein. Og denne sjette sans gikk til aksjon, og han slo ned tusen Filistere. Halleluja!

¹⁶² Ved denne sjette sans har døde blitt oppreist. Ved denne sjette sans har mektige mirakler blitt utført.

¹⁶³ Den mest kraftfulle makt som noen gang har truffet jorden, er denne super sansen, kalt for den sjette sans. Den har intet å gjøre med denne her nede; dersom *denne* her nede erklærer det og sier, "amen," til Det, all right, da går dere videre. Men uansett hva den gjør, tro *Dette*. Der er hvor kraften (er), "dersom du tror i ditt hjerte." Din femte sans i å tenke, ligger i din hjerne. Men din sjette sans ligger i ditt hjerte. Du tror med ditt hjerte. Bekjennelsen er gjort med munnen. Du *tror* med ditt hjerte. Ja, sir, den sjette sans, den kraftfulle makt.

¹⁶⁴ Hør, på grunn av den sjette sans, ble en profet kastet i en løvehule. Og på grunn av den sjette sans, så kunne ikke løvene ete Daniel. De kunne ikke. De kunne ikke komme nær ham, på grunn av den sjette sans, denne super sansen.

⁴⁰ Dere ser, "Om dere har tunger, så vil de opphøre, og om dere har visdom, så vil det forsvinne. Profetier vil svikte. Men når dere har kjærlighet, vil den vare for evig." Ser dere?

⁴¹ Og ikke bare elsk dem som elsker dere, men elsk disse som ikke elsker dere. For det er lett for meg å elske enhver som elsker meg. Men prøv å elske noen som ikke elsker deg. Det er hvor dere kan prøve dere selv om dere er en Kristen eller ikke; med noen som ikke elsker deg, og likevel, i ditt hjerte, så elsker du dem. Hvis dere ikke gjør det, så fortsett og hold fast til Gud. Det er der, 'for jeg vet at det er Sannheten. Amen. Jeg vet at det er Sannheten.

⁴² Vi skal nå åpne opp det kjære Ordet, til Hebreerboken, og det 11 kapittel, for et kort budskap. Jeg er litt hes, men jeg hadde en vidunderlig ettermiddag med brødre og søstre. Jeg kom ikke inn før klokken seks, og jeg bare løp inn i rommet og knelte ned ved siden av sengen, i soverommet, og ba for noen få øyeblikk. Sto opp, og tok opp min Bibel og begynte å lese. Og jeg så et ukeblad som lå der, og jeg tok det opp. Det var skrevet på Afrikansk, så jeg kunne ikke lese det.

⁴³ Og noen ganger, når man leser, så treffer et ord deg, og det ordet begynner å bli levende for deg. Det er slik en forkynner får sitt, budskap. Bare begynner å lese, leser Bibelen, noe. Så før du vet av det, så treffer du noe, så blir noe lagt til dette noe, og noe blir lagt til dette noe. Så understrekes det, og (du) går til prekestolen og leser det. Gud vil gjøre resten av det. Dere ser, Han vil ta Seg av resten.

⁴⁴ Noen ganger blir du så revet med, til du gjør små tanker på hva, små notater på tanker som du tenkte på. Noen ganger i et møte, hvor du må komme fort til plattformen, du bare leser over de små tankene som du hadde, og den Hellige Ånd vil oppleve dem til deg igjen. Har gjort det mang en gang.

⁴⁵ Nå, Hebreerne 11, la oss lese det første verset, begynner, og vi vil lese en del vers.

Men tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om ting som ikke sees.

For på grunn av den fikk de gamle godt vitnesbyrd.

Ved tro skjønner vi at verden er kommet i stand ved Guds Ord, så det som sees, ikke blev til av det synlige.

⁴⁶ Er ikke dette riktig? [Forsamlingen sier, "Amen." - Ed.] La meg lese det 3 verset igjen. Lytt nøye.

Ved tro skjønner vi at verden er kommet i stand ved Guds Ord, så det som sees, ikke blev til av det synlige. (Guds Ord!)

Ved tro bar Abel frem for Gud et bedre offer enn Kain; ved den fikk han det vitnesbyrd at han var rettferdig, idet Gud vidnet om hans gaver, og ved den taler han ennå etter sin død.

Ved tro blev Enok borttrykket, så han ikke skulle se døden, og han blev ikke funnet, fordi Gud hadde borttrykket ham. For før han blev borttrykket, fikk han det vitnesbyrd at han tektes Gud; men uten tro er det umulig å tekkes Gud; for den som treder frem for Gud, må tro at Han er til, og at Han lønner dem som søker Ham.

Ved tro bygget Noah, varslet av Gud om det som ennå ikke var sett, i hellig frykt en ark til frelse for sitt hus; ved den fordømte han verden og blev arving til rettferdigheten av tro.

⁴⁷ La oss be nå for bare et øyeblikk, og bøye våre hoder.

⁴⁸ Herre, vår mest barmhjertige Gud og Far, vi kommer nå inn til Ditt Nærvær igjen, med takksigelse. Og ikke bare føler vi nå at vi er i Ditt Nærvær fordi vi har bøyet våre hoder for å be, men vi tror at vi konstant er i Ditt Nærvær. Fordi, "Herrens øyne farer over all jorden." (Andre Krønikebok 16:9, Red.) Og Du vet alle ting, og du kjenner hjertets tanker.

⁴⁹ Derfor, Herre, grunnen til at vi bøyer våre hoder, er for å spørre denne bønn, at Du vil tilgi oss for alle våre forseelser og overtredder mot Deg, og at Din barmhjertighet ennå en gang vil bli utstrakt til oss, så mye at Du ville åpne våre lepper til å tale, og våre ører til å høre, og at Ditt Ord må bli virkelig for oss i kveld; at disse få vers som vi har valgt å lese må bli en stor hjelp til hvert lem på Ditt mystiske Legeme på jord, Din åndelige Menighet, de førstefødtes Menighet, den Menighet som har blitt kjøpt ved Jesu Blod, som har blitt rensset og helliggjort, og vil bli fremstilt for Gud den Dagen, uten flekk eller rynke. Hvor vi takker deg, for å ha tro til å tro at vi er delaktige i denne Guds godhet, gjennom rettferdigheten og nåden til vår Herre Jesus!

⁵⁰ (Jeg) ber nå om at Du vil helbrede alle de syke. Takker Deg for berøringen av den lille piken for bare noen få øyeblikk siden, som lå sammenfoldet i rommet der inne, i smerte; og så henne gå ut, denne lille barnetroen aksepterte Deg og Din nåde. Vi takker Deg for dette; og ber om at Du vil huske Søster Bakers lille kjære over i Kentucky, og de som Broder Neville snakket om, og, Å Gud, de talløse sykes leir, med syke over alt. Og spesielt Herre, disse som er ufrelst og ikke kjenner Deg; om de skulle dø i deres synder, så kunne de ikke komme hvor Du er.

¹⁴⁹ Jeg legger merke til at rett her sitter Fru Weaver. Nei, jeg tar ikke feil. Da hennes datter kom, etter helbredelsen av Margie Morgan. Jeg dro ned, og det var ikke noe den kvinnen kunne gjøre. Hun ville dø i løp av de neste få timer. De hadde en sprøyte, eller to, som de kunne gi henne, og det var alt. Hun hadde hatt en kvinneoperasjon, og kreft hadde gått opp gjennom hennes ryggrad. De spredde den da de opererte, og det var ingenting å gjøre for kvinnen. Jeg ønsket å snakke til henne om helbredelse.

¹⁵⁰ Men hun sa: "Sir, du er en Herren Guds forkynner, og jeg er ikke verdig til at du kommer inn i mitt hus." Hun regnet seg selv uverdig for at en forkynner skulle komme. Hun sa, "Jeg har levd et liv. Jeg har danset, og jeg har gjort ting som jeg ikke skulle ha gjort. Jeg har snakket stygt, (bannet), eller hva mer." Hun fortalte meg om sine synder, og hun sa, "Jeg er ikke verdig for det."

¹⁵¹ Jeg så at hun traff den rette linjen. Hun måtte få Kristus inn her før denne sjette, super sansen noen gang ville virke.

¹⁵² Vi knelte ned. Jeg snakket til henne om, "dersom dine

synder er som skarlagen." Hun ga sitt liv til Herren Jesus Kristus. Og da hun gjorde, så sa hun: "Å, å, jeg føler så annerledes. Noe har skjedd med meg. Noe har skjedd med meg. Jeg vil håndhilse på dere alle sammen."

¹⁵³ Og akkurat da kikket jeg ut, og jeg så henne i et syn, hun gikk tilbake bak huset til et kyllingbur. Jeg sa: "Fru Weaver, SÅ SIER HERREN GUD, du vil ta en tur til det kyllingburet, og du vil leve."

¹⁵⁴ Hun kunne ikke make å gå slik som hun følte det; kreften hadde spist henne opp. Hun kunne ikke gå ved hva doktoren sa; hun var døende: Og det er, antar jeg, fjorten, femten år siden, Fru Weaver? [Fru Weaver sier, "Fjorten." - Ed.] Fjorten år siden. Hun sjanglet seg opp til dette Tabernakel da hun var syk, det så ikke ut som om hun skulle klare å komme ut av sengen små knoklete armer. Fordi hun lovet Gud at hun ville komme og bli døpt i Jesu Navn. Vi tok henne ut av rullestolen, nesten rett der, der i rullestolen, tok henne ned i bassenget og døpte henne i Jesu Navn. Og der sitter hun, i kveld. Se på henne dersom dere ønsker å se en med helse. Hvorfor? (Ved) å kaste ned resonneringer og vitenskapelige undersøkelser, og alt mulig annet, fordi den sjette sans gikk til aksjon. Slik er det.

¹⁵⁵ Se, la meg bare si dette igjen, for bare et øyeblikk. Jesus gikk forbi et tre en gang, og det var et fikentre. Og Han så på fikentreet. Vær så snill nå og ikke gå glipp av dette. Han så på fikentreet, og det var ingen fikener på det. Og Han sa, Han forbannet treet og sa: "Intet menneske ete fra deg."

¹⁵⁶ Disiplene så seg omkring; og treet så ut akkurat som det alltid hadde

mine barn; fin mann, god doktor. Han undersøkte ham, og sa, "Kreft." Han sa til doktor Brown, nede i Milltown: "Han dør." Doktor Brown sa: "Jeg tenkte det."

¹⁴¹ Han tok ham opp til sin søster der nede, som er en... en slektning av Herr Kopp, som pleide å være en dommer i byen. Og da de kom ned dit, så sa de: "Bare ha ham her til han dør."

¹⁴² Og de sendte bud på meg for å komme ned. Jeg dro, dag etter dag, med min hustru, tilbake dit. Vi ba for Broder Hall. Jeg elsket ham. Han var en av mine omvendte til Kristus. Og han ble svakere og svakere, og han kunne ikke bevege sine hender. Fru Hall sa, "Billy, er der ikke noe du kan gjøre?"

¹⁴³ Jeg sa: "Det er ikke noe jeg som jeg vet om, Søster Hall. Jeg kan ikke høre ett ord fra Herren. "Vi... " Jeg sa, Jeg vil at min doktor skal ta en titt på ham."

(Hun) sa, "Hvem er din doktor?"

Jeg sa, "Doktor Sam Adair."

¹⁴⁴ Og jeg ringte til Sam. Sam sa, "Det er bare en ting, jeg kan sende ham til Louisville Billy, for røntgen og (forskjellige) ting." Han sa, "Jeg vil gi deg rapporten." De sendte ned en ambulanse og hentet ham, og kom tilbake.

¹⁴⁵ Sam ringte meg opp, og sa: "Billy, han har kreft på leveren. Vi kan ikke skjære hans lever ut, og (forvente) at han skal leve." (Han) sa, "Han er en forkynner, han burde være i jorden nå. Du kan like så godt fortelle ham at han (vil) dø."

¹⁴⁶ Jeg sa: "Han er rede til å dra, Sam. Men tingen er, at jeg ikke ønsker å se ham dra. Han er min broder, og jeg elsker ham." Og jeg tenkte: "Å Gud, gjør noe for meg."

¹⁴⁷ Jeg begynte å dra på ekorn jakt den morgenen. Jeg tittet ut det ble lyst, ingen var ute i gården; tok opp rifla mi og begynte å gå gjennom huset. Der var et gammelt skrukkete eple som hang på veggen. Jeg tenkte: "Hvorfor hang Meda det på veggen?" Jeg så, og et til, et til, et til, seks av dem hang der. Jeg rev av meg hatten og falt på mine knær, på gulvet. Jeg så opp der, og så kom det ned et vakkert stort eple og spiste opp alle disse eplene. Jeg så over der, og der var det samme Lyset (som henger på bildet der ute) stå der, roterende omkring, og sa: "Stå opp på dine føtter. Gå og fortell Herr Hall, 'SÅ SIER HERREN,' han skal ikke dø, men leve."

¹⁴⁸ Jeg dro ned og fortalte ham. Han var ikke noe annerledes, men han trodde det. Han holdt fast til det. Der var ingen forskjell, så det ut som. En dag gikk, ingen forskjell. Den andre dagen, ingen forskjell. Omkring den tredje dagen begynte det. Og her lever han i dag, (mange) år etter.

⁵¹ Vi ber om at Du vil gi oss vitner og kraft, frimodighet til å tale Ordet, og visdom til å vite når å tale Det. Tal til oss når vi har sagt nok, slik at vi kan dra bort og etterlate folket i forundring, undrene, om den store Hellige Ånd og Hans gjerning. Gi det, Herre. Hør oss nå, vi ber. I Jesu Navn spør vi om det. Amen.

⁵² Jeg ønsker å tale for bare en kort tid på emnet om sanser. Vi er lært at det naturlige menneske har fem sanser, og disse fem sanser kontrollerer hans... hans... Eller Han ga, Gud ga ham disse fem sansene til å kontakte hans jordiske hjem. Disse sanser er kjent som: se, smake, føle, lukte, høre. Disse fem sanser som er kjent til det naturlige menneske, og de er gode, og vi kan ikke fungere eller leve et normalt liv når en av disse sanser svikter i å fungere. Ditt syn, din hørsel, følelse, lukt, eller smak, vi kan ikke være normal uten dem. Noe mangler, en del av livet vi ikke kan kontakte, uten at sansene fungerer. De er gode, og de er nyttige, og de er gitt til oss av Gud.

⁵³ Gud ga disse sanser, men de er gitt til oss som en gave. Og det kommer an på hvordan, og hva dere overgir disse sanser til. Det vil være måten ditt liv er kontrollert, måten dere overgir disse fem sanser. Dere er... Hva dere ser, hva dere hører, hva dere smaker, lukter, eller føler, hva enn disse sansene er overgitt til, vil dominere deg.

⁵⁴ Og vi er takknemlige til Gud at vi har disse fem sansene, men uten tvil var disse fem sanser gitt til deg for å lede deg. De ble gitt til deg for jordisk kontakt. Men det ble gitt deg en sjettestans, og den sjettestans tilhører bare den Kristne. Og dere kan ikke ha denne sjettestans før dere har blitt en Kristen. Det er den eneste måten dere noen gang kan ha mer enn fem naturlige sanser for den naturlige person. Den sjettestans er bedre kjent til den Kristne, som tro. Det er den som styrer og leder deg, og den er de andre sansene overlegen. Den er alle de andre sansene overlegen, de andre fem sanser.

⁵⁵ Jeg vil ikke si at fordi vi har mottatt den sjettestans, så er de fem sanser ikke noe gode lenger. Jo, de er. Disse fem sanser ble gitt til deg av Gud, og de skal brukes. Men når de fem sansene opptrer i motsetning til Guds Ord, da lyver de.

⁵⁶ Det er hva jeg ønsker å tale om. Denne morgen talte jeg

om: *Et Supertegn*. Og i kveld om: *En Supersans*.

⁵⁷ Og supersansen er den Hellige Ånd, Guds tro som bor i deg. Og hvis du vil la de fem sansene bli underlagt til den sjettestans, så vil den lede deg og bringe alle de andre fem sansene under kontroll av den supersansen. For den er like så langt over den naturlige sansen som det åndelige menneske er over det naturlige. Det er så langt som høyde, som himlene er over det naturlige menneske og hans fem sanser. Den får deg til å tro ting som du ikke kan se. Den får deg til å virke hvor du ikke trodde at de fem sansene ville tenke på det.

Djevelen kan komme inn i disse fem sansene og lyve for deg, men han kan ikke røre den supersansen. Den er langt utenfor hans rekkevidde. Den kommer fra Gud. Den er kalt for tro. Tro er en stor ting.

⁵⁸ Og disse fem sanser kontrollerer ikke den sjette sans, men den sjette sans kontrollerer de fem sanser. Supersansen kontrollerer de naturlige sanser. Og de fem sanser er: se, smake, føle, høre. Og supersansen er noe som vil få deg til å tro Guds Ord, for det er det eneste den vil tale om. Og den vil få deg til å tro for ting som du ikke kan se, smake, føle, lukte eller høre, 'for den vil ta Guds Ord. Og den vil utfri det Ordet til deg, og få deg til å vandre i motsetning til andre ting som fins foruten Guds Ord. Ved tro, tro gjør det.

⁵⁹ I å gi denne illustrasjonen om disse sansene, det naturlige menneske er født med disse sanser, så de er naturgitte sanser. Og det er virkelig den eneste tingen han noen gang vil vite om det, i sin intellektuelle tenking. Han kan bare tenke som et menneske, han kan se som et menneske, han kan forstå som et menneske, han kan høre som et menneske; men når han blir styrt, eller fornyet, eller vi ville kalle det "gjenfødt," da tar den sjette sansen, supersansen, tak i ham. Og, i å gjøre så, så reiser den supersansen ham opp til et sted hvor han har tro til å tro ting som han ikke kunne høre, ting som han ikke kunne se, forståelser som han ikke kunne forstå. Han tror det likevel, for han er styrt av den sjette sans, denne supersansen. Å, hvor vidunderlig det er å vite det, og å tenke på hvor enkelt det er å tro det!

⁶⁰ Du kan ikke tro før du er gjenfødt. Bibelen sier at, "Intet menneske kan kalle Jesus for Kristus uten ved den Hellige Ånd." Vi gikk gjennom det siste uke. Det har vært en slik snublesten, spesielt til det Pinsetroende folket, når de hører meg si dette. Jesus sa i Joh. Evangelium 5:24: "Den som hører Mitt Ord, og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv." Evig Liv kommer fra Gud, alene. "Og intet menneske kan si at Jesus er Kristus, foruten ved den Hellige Ånd."

⁶¹ Du tar bare hva noen andre har sagt, hva du lærte intellektuelt, hva du lærte ved de fem sanser. Men når den sjette sans kommer inn, den Hellige Ånd, så Tar Den bort all resonnering av disse seks sanser...de fem sanser, og løfter deg opp inntil den sjette sans, for å få deg til å tro ting som du ikke kan se, smake, føle, lukte, eller høre. Den gjør noe for deg. Da kan du si at Jesus er Kristus, fordi du har vært vitne til det; ikke hva intellektuell lære har lært deg, men hva du har opplevd.

⁶² "Hva skal den sjette sans gjøre da, Broder Branham? Hvorfor kommer den sjette sans?"

¹³⁴ Og her hun, med sine små ben på størrelse med en kosteskraft. De kunne ikke en gang legge henne på sitt stikkbecken. Hennes mor, en ennå ung kvinne, satt der, nedbrutt av cerebral parese, og gråhåret fra å se på sin datter ligge der og dø langsomt. Med tuberkulose på sine kvinnekjertler som hadde gått helt igjennom henne. Hun veide omkring 17,5 Kg, tror jeg det var, antok de at det (var). De kunne ikke løfte henne høyt nok opp slik at de kunne legge bekket under henne; de måtte trekke et stikkklaken fra under henne, et gummiert et. Ni år og åtte måneder hadde hun ligget der, ikke en gang i stand til å løfte sitt hode for å se på et tre ved vinduet.

¹³⁵ En dag, da jeg sto på toppen av åsen, hos George Wright, så tale den hellige Ånd til meg og sa: "Stå opp på dine føtter." Og jeg så, og der var det et Lys som skinte ned gjennom dogwood treet, som sa at jeg skulle ta veien om Wright's, eller, "Ta veien om Carter's."

¹³⁶ Da jeg kom dit, så hadde Herren Jesus vist hennes mor et tegn på at jeg kom. Jeg gikk inn til den piken som lå der på denne sengen, så svak at hun kunne ikke en gang løfte opp spyttkoppen, med tuberkulosen. Jeg sa: "Søster Georgie. Jesus Kristus, Guds Sønn, møtte meg der ute i villmarken for omtrent en halv time siden, og fortalte meg å komme og legge hender på deg. SÅ SIER HERREN, stå opp på dine føtter!"

¹³⁷ Den sjette sans gikk til aksjon. En Kraft traff den piken, for første gang på tre år... eller ni år og... og åtte måneder. Hun hadde aldri vet på sine føtter. (Hun) hoppet opp på sine føtter, løp ut i gården, velsignet trærne og gresset og alle ting; gikk og satte seg ned ved pianoet og begynte å spille: "*Det finns en kilde fylt med Blod, trukket fra Emmanuels årer.*"

Hvorfor? Resonnering ville ha kastet ned...

¹³⁸ Hun kunne ikke gjøre det. Jeg vet ikke nå. Jeg vil aldri vite. Det var bare Guds Kraft som holdt henne oppe. Hennes ben var ikke så tykke, her oppe ved leddene; ikke noe likt det, omtrent som kosteskraft. Det er nå tolv år siden, eller fjorten, og i dag er hun sterk og frisk, og går frem for Herren Jesus.

¹³⁹ Hva var det? Første gang, så var det ingenting som synes å skje, men resonnering ville ha sagt at det ikke kunne skje. Men, broder, hun holdt på dette Ordet. Om Gud kunne ta den forkrøplede piken i Salem, den Nale piken, som hadde vært forkrøplet og lam, og hennes armer hang ned slik som *dette*, kunne (Han) helbrede henne, så kunne Han helbrede henne også. Hun trodde det.

¹⁴⁰ Og Broder Hall, som lå der ute, døende med kreft; den samme mannen tok meg over dit. Hans doktor i Milltown sendte ham opp til denne doktoren i New Albany, der nede, det er på Sankt Edwards Hospital. Jeg har glemt... Han brakte

sjette sansen ville begynnte å virke. Det stemmer. “Priset være Herren som har helbredet meg!”

¹²⁴ Han sto på hjørnet, ropende, “Priset være Herren som har helbredet meg!” Ekstra! “Priset være Herren som har helbredet meg!”

¹²⁵ Han ville gå nedover gaten, og noen kom forbi og sa: “Hvordan har du det John?”

¹²⁶ “Priset være Herren som har helbredet meg! All right.” Og de lo av ham, og gjorde narr av ham.

¹²⁷ Og en annen liten avisgutt ledet ham over til barbersalongen, for barbering, omtrent to uker etter møtet. Og barbereren satte ham i stolen og skummet (såpet) hans ansikt. Og han sa: “John,” han sa, “jeg forstår...” en liten smarting, og han sa, “jeg forstår det slik at du var nede for å se den Guddommelige helbrederen da”...[Blankt område på lydbåndet - Ed.] “her.”

Han sa: “Ja, jeg dro ned.”

¹²⁸ Han sa: “Jeg forstår det slik at du ble helbredet,” bare for å gjøre narr av ham.

¹²⁹ Og den gamle manne sa: “Ja, priset være Herren for at Han har helbredet meg,” og hans øyne ble åpnet. Ut av barbersalongen dro han, med et håndklede rundt nakken; barbereren prøvde å nå ham igjen, med barberkniven i hånden. Og nedover gaten dro de! Hvorfor? Guds Ord hadde gått til aksjon.

¹³⁰ Lille Georgie Carter lå der nede, som dere alle vet. (Hun) lå der i ni år og åtte måneder, kunne ikke en gang... ikke noe annet enn å trekke et stikklaken fra under henne, fra nyrene og tarmene. Hun veide omkring 7,5 Kg. (Hun) Lå der nede i Milltown, Indiana. Og hennes familie tilhørte til en menighet som...Da jeg holdt et møte der i Milltown Baptistmenighet, og ba for de syke, så sa den menigheten: “Dersom noe medlem fra denne forsamling går til den fanatikeren, så vil vi bannlyse dem.” Og hennes far var en diakon.

¹³¹ Men hun hadde fått tak i min lille bok, kalt for: “*Jesus, Den Samme I går, I dag, Og For Evig Tid.*” Broder Hall tok meg til henne, en ettermiddag. Hennes mor løp ut av huset, (hun) ville ikke ha noe å gjøre med det. Jeg gikk inn og ba for henne. (Hun) sa: “Vel, hva med denne Nale piken?” Hun visste om synet.

¹³² Jeg sa: “Det var et syn søster. Jeg kan bare be. Ha tro.” Den stakkars lille tingen hadde blitt undervist i å være imot det.

¹³³ Noen få dager etter, så sto jeg der oppe og døpte. Hun var der nede; hun hadde lovet at hun ville komme og bli døpt over igjen, i Jesu Kristi Navn, om bare Gud ville høre henne.

⁶³ Den sjette sans kommer for denne grunn. Den sjette sans er tro, supersansen. Hvis nå... Den sjette sans kommer bare for denne grunn, det er for å få de fem sanser som er i deg til å fornekte alt som er i motsetning til Guds Ord. Det er hva den sjette sans er for. Skriften taler om, “å kaste ned all resonnering.”

⁶⁴ Dere ser, de fem sanser vil, dere kan resonnerer; “Vel, hvorfor skulle dette menneske, og hvorfor skulle...”

⁶⁵ Det er så langt forbi det! Den er så mye høyere enn denne (femte sans) er, inntil den ikke en gang har noen resonnering med den. “Vi tror det!” Den er langt forbi hva de fem sanser ville ha å si om det! Vi gjør oss rede for et helbredelsesmøte. Vi tror det! Dere vandrer ved den sjette sans, dere taler ved denne sjette sans, dere lever ved denne sjette sans, dere dør ved denne sjette sans, og dere oppstår ved den sjette sans. Denne supersansen, noe som er i dere, som er annerledes fra hva det naturlige menneske er.

⁶⁶ Det naturlige menneske har bare disse, og de er all right dersom de blir brakt under lydighet til den sjette sans. Dersom det naturlige sinn sier, leser Guds Ord, og sier: “Dette er Guds Ord,” så taler det Sannheten. Men hvis det leser, og sier: “Det er ikke hele Guds Ord. Eller, eller, Det var. Det er noe, Det var en gang, men Det er ikke nå.” Da kommer den sjette sans inn og sier: “Han er den samme i går, i dag, og for evig.” Det er forskjellen.

⁶⁷ Det er hvorfor så mange mennesker går glipp av å bli helbredet. De prøver å komme med en intellektuell unnnfangelse. De sier: “Å, jeg... jeg gjør så, eller jeg tror dette, og så videre.”

⁶⁸ Men hvis den sjette sansen sier det, så er det ingenting som vil riste dem fra den sjette sansen. Den sjette sans kommer på det menneskelige vesen for å få dem til å fornekte alt som er i mot Guds Ord. Ethvert symptom, ethvert symptom som er i mot Guds løfter, så sier den sjette sans at det ikke er der, hvis den Kristne er født på ny.

⁶⁹ Og det første dere vet, så kommer det en uomvendt, en vantro, til den Kristne og sier: “Se nå her, det finns ikke noe slikt som den Hellige Ånd. Du tar bare feil, i dette. Du er galen dersom du tror på noe slikt som Dette. Det finns ikke noen slik ting som Dette.” Denne sjette sans går rett på sak.

⁷⁰ “La meg vise deg i Bibelen, hvor du kan motta den Hellige Ånd. Og du ser, jeg kan vise deg hvor disiplene fikk Den, men... men...”

⁷¹ “Ja, vel,” du sier, “se,” den sjette sans vil peke på deg igjen og si, “men Han sa, “Løftet er til dere og til deres barn.”

⁷² “Vel, det var for deres barn. Det var ikke deg det mente. Det er ikke for deg.”

⁷³ Men den sjette sans vet bedre. Hvorfor? Den er allerede i deg. De sier at det er for sent. (Men) du har allerede mottatt Det.

⁷⁴ Folk som tenkte at, “Det finns ikke noen slik ting som den Hellige Ånd,” vet ikke hva de snakker om.

⁷⁵ Slik som den gutten, som en gang skrelte et eple, og var spurt av en vantro, som diskuterte et møte. Han sa: “Hva er det du vil, hva vil du gjøre her oppe?”

⁷⁶ Han sa: “Jeg vil stille deg et spørsmål,” mens han spiste eplet, og gledet seg over det, en meget enkel slags, så ut som en lovbrøyer, med håret hengende ned i ansiktet, og manglet en fortann; og en gammel skitten overall jakke på seg. Han sa, “Bare et spørsmål jeg ønsker å stille deg.”

⁷⁷ Den vantroende hadde nettopp sagt, “Det er ikke noen slik ting som Gud. Det er bare følelse. Det er bare noe tøys, det er alt sammen.”

⁷⁸ Og gutten sa, “Jeg vil stille deg et spørsmål mister. Er dette eplet søtt eller surt?” Han sa: “Vel, hvordan skulle jeg vite det? Det er ikke jeg som spiser det” Han sa: “Det var akkurat hva jeg tenkte, og gikk rett tilbake.

⁷⁹ Hvordan vet du det, når du ikke har smakt Herren? Hvordan vet du, når du aldri har mottatt den Hellige Ånd, om Han er virkelig eller ikke? Hvordan vet du om det er tro og kraft. Hvordan vet du at det ikke er usigelig glede, og full av herlighet,” når du aldri har smakt det? Den sjette sansen leder deg til Dette. Den sjette sansen erklærer Dette til deg.

⁸⁰ Der er ikke noe intellektuell kraft i det hele tatt, som noen gang vil bringe dette til deg. Den intellektuelle kraft vil resonnere og si: “Det er psykologi. Det er noe på *denne* måten, og det er følelsene med folket.”

⁸¹ Men når den sjette sansen kommer inn, så forkaster den alle disse ting, og beveger en person rett inn til Guds barn. “Den som kommer til Gud, må tro at Han er til, og at Han belønner den som oppriktig søker ham.” Ved tro! Ved tro, Abraham! Ved tro, Isak! Ved tro, Jakob! Alle ved tro! Det er de sjette sans som gjør det. Den sjette sans fornekter alle symptomer, alle symptomer, hva enn som er i mot Guds Ord, enhver følelse, emosjon.

⁸² Noen sa: “Åh, vel, jeg ble bedt for; men jeg føler meg ikke noe bedre.”

⁸³ Den sjette sans ville aldri stå stille for dette. Den sjette sans ville si: “Det er en løgn! Jeg føler det bedre. Jeg blir frisk. Gud sa så, og det avgjør det. Amen! Gud sa så.” Den sjette sans fødes bare av Guds Ord.

“Ja.”

“Du er en tigger på hjørnet. Du har vert blind i årevis.”

“Ja, det stemmer.”

“Du er en katolikk av tro.”

“Det stemmer.”

¹¹⁶ Jeg sa: “SÅ SIER HERREN, motta din helbredelse.”

(Han) sa: “Mange takk, sir.”

Jeg sa: “Takk Herren.”

Han sa: “Men jeg kan ikke se.”

Jeg sa: “Det har ikke noe med det å gjøre. Du er helbredet.”

¹¹⁷ Og han sa, han dro nedover, de hjalp ham ned fra plattformen. Det naturlige menneske kunne ikke se noen ting. De kunne ikke se noe resultat fra det i det hele tatt. “Hvorfor,” sa de, “han er like blind som han noen gang har vert.”

¹¹⁸ Så to av hans venner brakte ham tilbake og satte ham i bønnekøen igjen. Howard lot ham gå gjennom. Da han kom tilbake igjen, så sa han: “Mister, du fortalte meg at jeg var helbredet.”

Jeg sa: “Du fortalte meg at du trodde meg.”

¹¹⁹ Han sa: “Jeg tror deg. Jeg har ingen grunn for ikke å tro deg.” Han sa: “Du fortalte meg alle tingene i mitt liv,” og han sa, “jeg vet ikke hva jeg skal gjøre.” Han sa, “Det var en kvinne der tilbake som vitnet at hun hadde struma for noen få minutter siden, og nå er den borte.”

¹²⁰ Jeg sa: “Dersom du tror meg, hvorfor stiller du meg spørsmål? Jeg forteller deg Guds Ord.”

¹²¹ Han sa: “Hva må jeg gjøre, sir?” Å vite at han var en katolikk, og at han måtte ha noe fysisk som han kunne holde på, så sa jeg, “Bare fortsett å vitne, ‘Ved Hans sår er jeg helbredet,’ og gi Ham pris.”

¹²² Den gamle mannen, i de neste to ukene, eller tre, da han sto på hjørnet og solgte aviser, så ville han rope ut: “Ekstra! Ekstra! Priset være Herren. Jeg er helbredet! Ekstra! Ekstra! Priset være Herren, jeg er helbredet.”

¹²³ Da han kom tilbake til møtet kvelden etter, så kunne jeg nesten ikke preke, på grunn av ham. Han reiste seg opp og skrek: “Vær stille alle sammen! Priset være Herren for at Han har helbredet meg! Priset være Herren for at Han har helbredet meg!” Som en katolikk, så visste han ikke hvordan han skulle ta tak i troen, men han visste at om han fortsatte å si det, fortsatte og fortsatte, inntil den

¹⁰⁹ Hun tok på seg en liten lue, og nedover gaten dro hun, og inn i denne naboens hus. Og da hun kom dit, så hørte hun, hun trodde at det kanskje hadde vært et dødsfall i familien. De gråt og ropte, og gikk omkring. Kvinnen hadde sovet lenge den morgenen, og sto opp, så etter svulsten som var på hennes nakke, og den hadde forsvunnet i løp av natten. Hva var det? Gud på jobben.

¹¹⁰ Her oppe ved Cadle Tabernacle, da vi hadde dette møtet, (og) denne forkrøplede gutten hadde kommet inn der og ble bedt for. Mange av dere var der for å se ham. De brakte ham tilbake til dette nødrommet. Billy ledet meg til ham. De hadde ham på plattformen i tre eller fire kvelder, der på... i bygningen. Han fikk ikke tak i noe bønnekort, så de satte ham i nødrommet. Jeg gikk inn der og ba for ham, og så på ham. Han sa: "Herr Branham, kan du fortelle meg noe trøstende?"

Jeg sa: "Ja, sir, sønn. Polio har fått deg slik."

Han sa: "Det stemmer."

¹¹¹ Jeg sa: "Ditt navn er *så og så*. Du kommer fra et bestemt sted." "Det stemmer," sa han. Han sa: "Hva med min helbredelse?" Jeg sa: "Ved Hans sår er du helbredet."

¹¹² Han dro hjem og vitnet, og ga Gud pris. Og han brakte en slik vanære, mente de, i nabolaget, inntil en Søndag, så kom det en gruppe med forkynnere inn og satte seg ned ved ham og sa: "Du må slutte med å gjøre dette. Du bringer vanære på Årsaken."

¹¹³ Og den unge mannen satt der, og sa: "Mister, dersom du satt der hvor jeg er, om du var i den stolen som jeg sitter i, så ville du ikke prøve å røve fra meg det siste håp jeg har, i Kristus." Han sa: "Ved Hans sår er jeg helbredet." Og han hadde ikke mer enn sagt dette... (Han) satt der, lam på føtter og hender, legeme, ryggen. Og ikke før han hadde sagt dette, ut av stolen gikk han, og herliggjorde Gud.

¹¹⁴ Hva? Hans naturlige sanser sa at han ville bli sittende der; doktoren sa at han ville bli der for alltid, eller så lenge som han levde. Men den sjette sans sa: "Ved Hans sår har jeg fått legedom." Og han ville ikke ha noen ting å gjøre... Det er å kaste bort alt som er i motsetning til hva Gud sa. Det er hva den sjette sansen er for.

¹¹⁵ Gamle John Rhyn, ikke R-y-a-n, R-h-y-n. Det var en blind tigger i Fort Wayne, og der gikk vi den dagen, og han ble bedt for i møtet. Det var kvelden før pianoet spilte: "*Den Store Lege Nu Er Her*," uten at noen var nær det, (pianoet). Og da han var blind, han var Katolikk av tro. Og han... han stanset i bønnekøen, og jeg så på ham, og jeg sa: "Ditt navn er så og så, John Rhyn."

⁸⁴ Den super sansen, er super, over sansene. Den er en større sans. Det er tro. Det er en kraft som styrer og driver. Amen. Den er noe som får deg til å gjøre ting som du aldri tenkte at du ville gjøre. Det er den sjette sans, super sansen.

⁸⁵ Når du blir bedt for. La oss si at du har en forkrøplet hånd og du blir bedt for, din hånd, du kommer opp der, og du tror at Gud skal hjelpe deg. Pastoren ber for deg, og du går tilbake. Det gamle naturlige mennesket vil si dette: "Du kjenner det ikke annerledes i den hånden. Du er ikke noe bedre enn du noen gang var." Men den sjette sans kommer og sier: "Det er en løgn! Du har blitt bedt for, det avgjør det." Amen.

⁸⁶ Slik som den kvinnen som kom til vårt møte en gang, og hun hadde kommet til et møte, to av dem. De gikk over plattformen. De hadde sett skjelningen. De kvinnene var bare... bare oppslukt. De var begge virkelige Kristne. En kom opp, og Ånden kom og sa: "Du lider av en magevanskelighet." Ansiktet hennes lyste opp. Hun sa: "Det er sant."

⁸⁷ Og den Hellige Ånd sa gjennom meg, sa: "Det er et magesår. Det kommer fra en nervøs tilstand. Du har blitt undersøkt av en bestemt doktor, og han sa at du ikke kunne, eller at det måtte ha en operasjon, det måtte skjæres bort." Hun sa: "Hvert ord av det er sant!"

⁸⁸ Og i å se at hun var en slik stor troende, så sa Den: "Ditt navn er Frøken *så og så*, du kommer fra *så og så*, og en *det og det* stedet." Hun sa: "Det er sannheten!"

⁸⁹ Hva var det? Den sjette sans fanget det. Den sjette sans og den Hellige Ånd sto side ved side. Den Hellige Ånd talte, og den sjette sans sa "amen." Der er det. Noe måtte skje.

⁹⁰ Da Martha løp ut for å finne Jesus, og da hun sa: "Herre!" Se på den sjette sans. "Dersom Du hadde vært her, så ville ikke min bror ha dødd; men endog nå, hva enn Du spør Gud om, vil Gud gi til Deg." Der er den sjette sans.

⁹¹ Jesus trakk Seg Selv sammen og sa: "Jeg er Oppstandelsen og Livet; den som tror på Meg, om han enn var død, dog skal han leve. Den som lever og tror på Meg skal aldri dø. Tror du dette?"

⁹² Hva vil dere si, resonnering? Det ligger en mann der, død, og makken kravler gjennom ham.

⁹³ Men Han var nettopp ferdig med å si at Han var Oppstandelsen og Livet. Det er Guds Ord. Denne sjette sans er hinsides doktors omsorg, den er hinsides (alle) tanker av vitenskapelige undersøkelser. Den trosser alt. Den trosser all resonnering, og kaster dem ned. Hvorfor? Den vitner til Guds Ord, "JEG ER. Ikke, Jeg vil bli, Jeg var." JEG ER NÅ! Jeg er Oppstandelsen og

Livet,” en Mann. “Den som tror på Meg, selv om han var død, dog skal han leve; og den som lever og tror på Meg skal aldri dø. Tror du dette?”

⁹⁴ Hun sa: “Ja, Herre,” den sjette sans, “Jeg tror at Du er Guds Sønn som skulle komme til verden.”

“Din bror skal oppstå igjen.” Du verden!

⁹⁵ Til graven dro de! De to, sammen, noe måtte skje. Det var en super sans, med Gud stående nærværende, noe måtte skje. Super sansen var Gud. Det var noe som fortalte Martha dette. Hun hadde sett ham. Hun kjente Ham. Hun gjenkjente Ham å være selve Messias. Og hun visste, om hun kunne komme nær til Ham og presentere saken, bare å høre et løfte komme fra Ham, var alt hun ønsket. Når Han sa: “Jeg er Oppstandelsen og Livet; den som tror på meg, om han enn var død,” det fortalte Martha alt hun ønsket å høre, alt hun ønsket. Fordi, den sjette sans, super sansen, hennes tro, beveget henne til å bekjenne Ham, å tro Ham.

⁹⁶ Denne kvinnen, da hun forlot plattformen, så var det SÅ SIER HERREN, “gå hjem og spis. Jesus Kristus gjør deg frisk.” Hun dro hjem.

⁹⁷ Den kvelden, en venninne av henne som bodde i nabolaget, var tredje eller fjerde bak henne, og hun hadde en stor klump på nakken sin. Og her kom hun, begeistret over sin... sin nabo, som kom til å bli helbredet for dette magesåret som hadde plaget henne så mye. Dette var en av hundrevis av tilfeller, (det er) tusener av dem. Og denne store klumpen som stakk ut på hennes nakke, og hun kom opp. Jeg sa: “Ingen behøver å sjelne dette. Men du er lykkelig over noe, du er begeistret, fordi denne kvinnen som sitter der er din nabo.”

⁹⁸ Hellige Ånd! Hun tenkte: “Hvordan i all verden kunne den mannen vite det? Det må være Noe som åpenbarte det for ham.”

⁹⁹ Så når det ble sagt, Det sa: “Du tenker på nakken din.”

Hun sa, “Ja.”

“Tror du at det vil gå sin vei?”

“Jeg tror det,” sa hun, “av hele mitt hjerte.”

¹⁰⁰ Jeg sa: “SÅ SIER HERREN, dra hjem og du vil motta din helbredelse.”

¹⁰¹ Det naturlige menneske så omkring, og han kunne ikke se noe tegn. Kvinnen med magesåret dro hjem og prøvde å spise, og, du verden, hun holdt nesten på å dø. Å, det naturlige menneske, den naturlige sans, følelsene erklærte at magesåret fortsatt var der.

¹⁰² Så etter omtrent en uke eller to hadde gått, så dro hun gjennom nabolaget, til hele familien hennes, og menigheten, og vitnet: “Herren har helbredet meg.” Og de sa: “Spiser du nå?”

¹⁰³ “Nei, ikke alt hva jeg ønsker å spise. Men,” hun sa, “jeg er allerede helbredet, for ved Hans sår er jeg helbredet.” Uansett hva det var, så var hun helbredet likevel.

¹⁰⁴ Og en morgen, barna hadde gått på skolen, og hun ble virkelig sulten. Hun sto og vasket opp, ved vinduet. Hun kom til møtet, et annet møte omtrent et år senere. Hun vasket opp, den første tingen var at hun følte en underlig følelse gå over henne. Og hun tenkte: “Hva var det? Følte det som om hun ønsket å rope.”

¹⁰⁵ Og mannen hennes hadde fortalt henne, og sagt: “Kjære, slutt med å fortelle om den helbredelsen,” (han) sa, selv om han var en Kristen, han sa, “du bringer vanære på Årsaken.”

¹⁰⁶ Hvordan kan du bringe en vanære når du vitner til Hans Ord? Du vil bringe en vanære dersom du ikke vitner til det. Han sa: “Dersom du var helbredet, så var du helbredet.”

¹⁰⁷ Hun sa: “den mannen sto og så meg i øynene, og fortalte meg om tilstanden og de ting som jeg hadde gjort, og hvem jeg var, og hvor jeg kom fra.” Hun sa: “Jeg hadde ikke vert i bygningen femten minutter, da han kom til plattformen. Hvordan i all verden kunne denne mannen vite dette? Jeg hadde aldri sett ham i hele mitt liv, og han sa til meg: “SÅ SIER HERREN, du er helbredet.” Og hun sa: “Jeg tror det til jeg er død.” Hun sa: “Jeg vil tro det likevel.” Så hun og hennes søster nedenfor henne, en venn, hadde gitt en pakt til Gud, at de ville holde den troen.

¹⁰⁸ Den morgenen så følte hun det virkelig underlig, og i løp av noen få minutter ble hun sulten. Barna hadde etterlatt noe havre på en tallerken, et lite fat; og hun sa at havre alltid brente henne opp (innvendig). Om noen har hatt et magesår noen gang, så vet dere hva det er. Så hun tok et par biter av disse havrekjeksene. Og, “å, du verden,” sa hun, “dette kommer jeg til å betale for, antar jeg, men en av disse dager vil jeg bli all right.” Men hun la merke til at hun fortsatt var sulten, så hun spiste alt som var på fatet. Hun ventet i noen få minutter, for å se hva som skjedde. Ingenting skjedde; hun følte det godt, fortsatt sulten. Hun stekte seg et par egg, og tok seg en kopp kaffe, fikk laget noe ristet brød, og hadde seg et virkelig jubileum. Hun spiste alt hun bare kunne. Hun

gikk i gang med oppvasken, og omtrent en halv time senere så var hun sulten igjen. Ingen dårlig virkning.